

РЕШЕНИЕ

№ 6587

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6345** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Н. П., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. „Б“, партер, чрез адв. С., срещу Заповед № 1983К-1050 / 12. 06. 2023 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон, както и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото. Не представя писмени бележки в указания срок.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /ГДПБЗН/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. Н. П. е назначен като старши пожарникар в Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ – К., към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – С. при Главна Дирекция

„Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР.

С писмо рег. № 277р-1385 / 01. 02. 2023 г. от директора на ОД на МВР К. е уведомен заместник главния секретар на МВР за проблем на 01. 02. 2023 г. около 01.00 часа в [населено място] между Н. П. и служители на ОД на МВР К..

Със Заповед № 1983К-395 / 23. 02. 2023 г. на директора на ГДПБЗН, е разпоредено извършването на проверка по случая.

Със справка рег. № 1983р-6346 / 12. 04. 2023 г. са изложени резултатите по отношение на така възложената проверка.

С рег. № 198300-3592 / 13. 04. 2023 г. са представени писмени възражения и обяснения от страна на П., които са приети от дисциплинарнонаказващия орган на 20. 04. 2023 г.

С покана рег. № 1983р-7210 / 02. 05. 2023 г. са поискани писмени обяснения от служителя, като такива са постъпили на 03. 05. 2023 г.

Със Заповед № 1983К-1050 / 12. 06. 2023 г. на директора на ГДПБЗН, на Н. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, затова че на 01. 02. 2023 г. около 01.00 часа в [населено място] е викал, отправял е обиди и заплахи към полицейски служители при изпълнение на служебните им задължения в рамките на проверка, както и използване в нарушение на нормативно установените правила на служебна карта. Посочено е, че с поведението си на 01. 02. 2023 г. в [населено място] на [улица], младши инспектор П. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР – нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е връчена на 14. 06. 2023 г.

С жалба вх. № 23991 / 27. 06. 2023 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР орган и в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з., но в нарушение на предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В конкретния случай в оспорената заповед много пространно е изследвана фактическата обстановка, събраните доказателства и обясненията на наказаното лице, но липсва ясно и точно посочване, какво в крайна сметка е нарушението на П. и къде е извършено.

Видно е, че при първоначалното описание на нарушението се сочи викане, отправяне на обиди и заплахи към полицейски служители, което е станало на 01. 02. 2023 г. около 01.00 часа в [населено място], но никъде не е посочено, къде в [населено място] са извършени тези действия.

Впоследствие описанието е, че с поведението си на 01. 02. 2023 г. в [населено място] на [улица], младши инспектор П. е извършил нарушение на служебната дисциплина, но пък не се сочи какво точно е поведението на П., в колко часа и къде на [улица] е извършено, доколкото по справка в Г. мапс се установява, че това е основна пътна артерия за града с голяма дължина.

При това положение оспорената заповед не отговаря на изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като липсва описание на мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

В същото време, при описанието на фактическата обстановка, се сочи, че полицейските служители са предприели действия по спиране на автомобила, като са го отклонили в уширение на автобусна спирка при паметника на „И. В.“, но няма данни, къде се намира тази спирка.

От друга страна, от представената справка за движението и пътен лист на полицейския автомобил, спрял за проверка автомобила, в който е пътувал жалбоподателя, има данни за престой в 01:01 часа на [улица], а не на [улица], където е бил по друго време на денонощието.

Липсата на конкретика относно основни моменти при описание на нарушението и специално по отношение на мястото и времето на извършването му представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Друго съществено нарушение на тези правила е, че в поканата, с която са изискани писмените обяснения на служителя, отново не се сочи за какво нарушение се касаят. Посочването, че се проверяват данни за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР не дава яснота за какво точно нарушение следва да се дадат тези обяснения.

Освен горното, съдът намира, че в конкретния случай, не са събрани достатъчно доказателства, че действително от страна на П. е извършено дисциплинарно нарушение.

Видно е, че отправянето на обиди към полицейски служители е посочено единствено в докладните записки, именно на тези служители. В същото време, в обясненията на двете лица, пътували в автомобила заедно с П., не се сочи нищо такова и тези лица, твърдят, че не е имало обиди или заплахи от страна на П..

При това положение е следвало от страна на дисциплинарно разследващия орган да се изискат записите от камерите на служебния полицейски автомобил или от личните камери на полицейските служители, но такива записи не са събрани.

В случая, макар че следва именно дисциплинарно разследващия орган да докаже извършеното нарушение, от страна на П. е направено искане да се съберат тези доказателства, но с писмо на Дирекция „Вътрешна сигурност“ е посочено, че тези записи вече не се пазят. Доколкото липсват безспорни доказателства за извършеното нарушение от страна на П., като такива доказателства не са събрани поради бездействието на наказващия орган, не може да се приеме за доказано твърдяното нарушение на Етичния кодекс.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице

съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, каквото искане е своевременно направено, като същите са в размер на 850 лева адвокатско възнаграждение и 10 лв. държавна такса. Съдът, намира направеното от страна на процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност, за неоснователно. Минималното такова, съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е 750 лв., поради което заплатено възнаграждение, което с малко (сто) лева надвишава минималното, не може да приеме за прекомерно. Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба Н. Н. П., ЕГН [ЕГН], Заповед № 1983К-1050 / 12. 06. 2023 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да заплати на Н. Н. П. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 860 (осемстотин и шестдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: